

Warszawa, dn. 23.12.2024 r.

Przewodniczący
Klubu Parlamentarnego
Polska 2050 – Trzecia Droga

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy

o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Pawła Śliza.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.čz. **PS-WP.020.313.2024**

Data wpływu **23.12.2024**

Z wyrazami szacunku

Paweł Śliza

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

Art. 1. W sprawach dotyczących rozpoznawania protestów wyborczych oraz stwierdzenia ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych w 2025 r., właściwy jest Sąd Najwyższy w składzie połączonych izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Składowi orzekającemu przewodniczy sędzia najstarszy służbą na stanowisku sędziego. Przepisu art. 26 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622) oraz art. 244 i 324 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408 oraz z 2024 r. poz. 721 i 1572) nie stosuje się.

Art. 2. Sprawy, w których złożono środki odwoławcze od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r., Sąd Najwyższy rozpoznaje w składzie 3 sędziów losowanych spośród sędziów Izby Cywilnej, Izby Karnej oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Składowi orzekającemu przewodniczy sędzia najstarszy służbą na stanowisku sędziego. Przepisu art. 26 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622) nie stosuje się.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przedstawiona ustawa zakłada wprowadzenie szczególnych rozwiązań w zakresie zasad rozpatrywania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu, zarządzonymi w 2025 r.

Co istotne, wskazane zmiany mają charakter przejściowy, bowiem dotyczą jedynie spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie sytuacji, w której rozstrzygnięcia o fundamentalnym znaczeniu dla demokracji, w tym zwłaszcza związane z rozpatrzeniem protestów wyborczych i ważnością wyborów, nie będą budziły wątpliwości co do ich skuteczności, zwłaszcza przez osoby, biorące w różnym charakterze udział w procedurze wyborczej. Celem fundamentalnym jest zatem zapewnienie stabilności funkcjonowania Rzeczypospolitej, zwłaszcza w kontekście wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych w 2025 r.

Warto zauważyć, że zgodnie z art. 129 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ważność wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej stwierdza Sąd Najwyższy, tak jak ma to miejsce, zgodnie z art. 101 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do wyborów do Sejmu i Senatu. Jak wskazuje się w doktrynie, „Problem, czy stwierdzanie ważności wyboru Prezydenta jest wymierzaniem sprawiedliwości w rozumieniu art. 175 Konstytucji, ma zasadniczo charakter teoretyczny. Konstytucja przyznaje Sądowi Najwyższemu tę kompetencję poza rozdziałem VIII, a Sąd Najwyższy stwierdza ważność wyboru również w sytuacji braku sporu prawnego co do tej okoliczności. Istotnie wydaje się, że z uwagi na główny cel regulacji zawartej w art. 129, tj. stworzenie stanu pewności prawnej co do prawidłowości wyboru określonej osoby na urząd Prezydenta, należy tu raczej mówić o kompetencji z zakresu tzw. ochrony prawnej” (P. Czarny [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, wyd. II*, red. P. Tuleja, Warszawa 2023, art. 129.)”.

W art. 1 projektu ustawy przewiduje się regulacje szczególne względem art. 26 § 1 pkt 2 w zw. z art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym. W miejsce *de lege lata* Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, protesty wyborcze oraz stwierdzenie ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej będzie rozpoznawane przez skład połączonych izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Służy to zapewnieniu możliwie szerokiej

legitymizacji wydanego rozstrzygnięcia z uwagi na szeroki skład orzekający Sądu Najwyższego. Przewiduje się przy tym, że składowi orzekającemu przewodniczy sędzia najstarszy służbą na stanowisku sędziego.

W art. 2 projektu ustawy przewidziano kolejny szczególny przepis przejściowy podyktowany – jak wskazano powyżej – potrzebą zapewnienia stabilności działania państwa w kluczowym dla funkcjonowania państwa demokratycznego powszechnych wyborów. W 2025 r. zarządzane zostaną wybory Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz mogą zostać zarządzane wybory uzupełniające do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Z powyższego względu w art. 2 projektu ustawy przewidziano, że sprawy, w których złożono środki odwoławcze od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r., Sąd Najwyższy rozpoznaje w składzie 3 sędziów losowanych spośród sędziów Izby Cywilnej, Izby Karnej oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Podobnie jak w zmianach, przewidzianych w art. 1 projektu ustawy, przewiduje się, że składowi orzekającemu przewodniczy sędzia najstarszy służbą na stanowisku sędziego.

Należy przy tym podkreślić, że regulacja ta dotyczy jedynie rozpatrywania spraw, związanych z wymienionymi wyborami. Oznacza to, że art. 2 projektu ustawy nie znajdzie zastosowania do spraw zainicjowanych środkami odwoławczymi od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej, jeżeli te uchwały nie będą związane z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

Projekt przewiduje wejście w życie regulacji po upływie 3 dni od dnia jej ogłoszenia. Jest to spowodowane okolicznością, że na początku 2025 r. zarządzane zostaną wybory Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W toku procedury wyborczej wydawane są uchwały Państwowej Komisji Wyborczej, od których przysługuje środek zaskarżenia do Sądu Najwyższego. Wejście w życie projektowanego aktu w terminie krótszym od określonego w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1461) podyktowane jest zapewnienie jednolitego sposobu działania Sądu Najwyższego w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej, zarządzonych w 2025 r., zgodnie z regulacjami, określonymi w niniejszej ustawie.

Wejście w życie ustawy nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Posel Pawel Sliz

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Celem fundamentalnym ustawy jest zapewnienie stabilności funkcjonowania Rzeczypospolitej, zwłaszcza w kontekście wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborów uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych w 2025 r.

Przedstawiona ustawa rozwiązuje problem związany, po pierwsze, ze sprawami, o których stanowi art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym, czyli rozpoznawania przez Sąd Najwyższy protestów wyborczych oraz stwierdzaniem ważności wyborów. Po drugie, projektowana ustawa wpływa na zasady rozpatrywania spraw, w których złożono środki odwoławcze od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej. Należy przy tym podkreślić, że ustawa ma charakter wyjątkowy, gdyż znajdzie zastosowanie jedynie w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

Zgodnie z art. 26 w § 1 pkt 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, rozpoznawanie m.in. protestów wyborczych oraz stwierdzanie ważności wyborów, a także spraw, w których złożono środki odwoławcze od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej, należy do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Funkcjonowanie tej Izby budzi wątpliwości w świetle orzecznictwa sądów międzynarodowych (*vide* wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 8 listopada 2021 r. w sprawie Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce, skargi nr 49868/19 i 57511/19; wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 6 października 2021 r. w sprawie C-487/19 oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 21 grudnia 2023 r. w sprawie C-718/21) a ostatnio również w świetle decyzji Państwowej Komisji Wyborczej.

Brak zmian w tym zakresie spowoduje, że rozstrzygnięcie wydane w związku z zarządzonymi w 2025 r. wyborami powszechnymi może nie być rozpoznawane jako wiążące rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego, co spowoduje chaos prawny i może implikować niezwykle groźne dla państwa demokratycznego skutki, związane z podważaniem skuteczności rozstrzygnięć Sądu Najwyższego.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Tak

Rozważano pozostawienie obecnego stanu prawnego. Jednakże odstąpiono od tego rozwiązania w związku z podjęciem 16 grudnia 2024 r. przez Państwową Komisję Wyborczą rozstrzygnięcia o odroczeniu podjęcia decyzji w sprawie rozpatrzenia sprawozdania finansowego jednego z komitetów wyborczych „do czasu „systemowego uregulowania przez konstytucyjne władze RP statusu prawnego Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych SN i sędziów biorących udział w orzekaniu tej izby” (<https://www.pap.pl/aktualnosci/co-z-subwencja-pis-pkw-odroczylo-obrady>). Informacja o wspomnianym stanowisku potwierdziła ryzyko powstania niezwykle istotnego w skutkach kryzysu prawnego, związanego zwłaszcza z rozpatrywaniem protestów wyborczych i stwierdzania ważności wyborów.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Zgodnie z art. 129 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ważność wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej stwierdza Sąd Najwyższy, tak jak ma to miejsce, zgodnie z art. 101 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do wyborów do Sejmu i Senatu. Przepisy konstytucyjne nie określają właściwości w ramach Sądu Najwyższego w sprawach dotyczących ważności wyborów powszechnych, co czyni, po pierwsze, ustawa o Sądzie Najwyższym, po drugie zaś ustawa – Kodeks wyborczy. Jak wskazuje się w doktrynie, „Problem, czy stwierdzanie ważności wyboru Prezydenta jest wymierzaniem sprawiedliwości w rozumieniu art. 175 Konstytucji, ma zasadniczo charakter teoretyczny. Konstytucja przyznaje Sądowi Najwyższemu tę kompetencję poza rozdziałem VIII, a Sąd Najwyższy stwierdza ważność wyboru również w sytuacji braku sporu prawnego co do tej okoliczności. Istotnie wydaje się, że z uwagi na główny cel regulacji zawartej w art. 129, tj. stworzenie stanu pewności prawnej co do prawidłowości wyboru określonej osoby na urząd Prezydenta, należy tu raczej mówić o kompetencji z zakresu tzw. ochrony prawnej” (P. Czarny [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, wyd. II*, red. P. Tuleja, Warszawa 2023, art. 129.). Nie ulega jednakże wątpliwości, że projektowana regulacja stanowić może przedmiot regulacji ustawowej.

Przedstawiona ustawa zakłada wprowadzenie szczególnych rozwiązań w zakresie zasad rozpatrywania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu, zarządzonymi w 2025 r. Po pierwsze, reguluje się szczególny sposób rozpoznawania spraw, o których stanowi art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym, czyli rozpoznawania protestów wyborczych oraz stwierdzania ważności wyborów. Po drugie, projektowana ustawa zakłada zmianę w zakresie rozpatrywania spraw, w których złożono środki odwoławcze od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej.

Podkreślenia wymaga, że przewidywane regulacje mają szczególny, przejściowy charakter, bowiem dotyczą jedynie spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

W art. 1 projektu ustawy przewiduje się regulacje szczególne względem art. 26 § 1 pkt 2 w zw. z art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym. W miejsce *de lege lata* Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, sprawy dotyczące rozpoznawania protestów wyborczych oraz stwierdzenia ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniających do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej będą rozpoznawane przez skład połączonych izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Służy to zapewnieniu możliwie szerokiej legitymizacji wydanego rozstrzygnięcia z uwagi na szeroki skład orzekający Sądu Najwyższego. Przewiduje się przy tym, że składowi orzekającemu przewodniczy sędzia najstarszy służbą na stanowisku sędziego. W art. 1 zdanie trzecie projektu ustawy przewiduje, że przepisów art. 26 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622) oraz art. 244 i 324 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408 oraz z 2024 r. poz. 721 i 1572) nie stosuje się. To wyłączenie ma charakter porządkujący, gdyż przywołane regulacje odnoszą się do właściwości Sądu Najwyższego w zakresie rozpoznawania protestów wyborczych oraz stwierdzania ważności wyborów, względem której projektowana ustawa przewiduje rozwiązania szczególnego.

W art. 2 projektu ustawy przewidziano, że sprawy, w których złożono środki odwoławcze od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r., Sąd Najwyższy rozpoznaje w składzie 3 sędziów losowanych spośród sędziów Izby Cywilnej, Izby Karnej oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Podobnie jak w zmianach, przewidzianych w art. 1 projektu ustawy, przewiduje się, że składowi orzekającemu przewodniczy sędzia najstarszy służbą na stanowisku sędziego. Wyłączenie stosowania przepisu art. 26 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024 r. poz. 622) ma charakter porządkujący.

Należy przy tym podkreślić, że regulacja art. 2 projektu ustawy dotyczy jedynie rozpatrywania spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Oznacza to, że art. 2 projektu ustawy nie znajdzie zastosowania do spraw zainicjowanych środkami odwoławczymi od uchwał Państwowej Komisji Wyborczej, jeżeli te uchwały nie będą związane z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

Projekt przewiduje wejście w życie regulacji po upływie 3 dni od dnia jej ogłoszenia. Jest to spowodowane okolicznością, że na początku 2025 r. zarządzane zostaną wybory Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W toku procedury wyborczej wydawane są uchwały Państwowej Komisji Wyborczej, od których przysługuje środek zaskarżenia do Sądu Najwyższego. Wejście w życie projektowanego aktu w terminie krótszym od określonego w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1461) podyktowane jest zapewnienie jednolitego sposobu działania Sądu Najwyższego w związku z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej, zarządzonych w 2025 r., zgodnie z regulacjami, określonymi w przedstawionym projekcie ustawy.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana regulacja oddziałuje na następujące grupy podmiotów:

- wyborcy, posiadający czynne prawo wyborcze – z uwagi na rozpatrywanie wnoszonych protestów wyborczych; 29 532 595 osób (liczba osób uprawnionych do głosowania podczas wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonych w 2023 r., <https://sejmsenat2023.pkw.gov.pl/sejmsenat2023/pl/sejm/wynik/pl>),
- Państwowa Komisja Wyborcza (9 członków) oraz Krajowe Biuro Wyborcze (482 etatów – zgodnie z wystąpieniem pokontrolnym Najwyższej Izby Kontroli sygn.. P/23/00: „Wykonanie budżetu państwa w 2022 r. w części 11 – Krajowe Biuro Wyborcze”; https://www.nik.gov.pl/kontrola/wyniki-kontroli-nik/pobierz,kbf~p_23_001_202303280951061679989866~id4~01,typ,kj.pdf),
- Sąd Najwyższy, zwłaszcza na sędziów izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych,
- uczestnicy procesu wyborczego, tj. kandydaci, członkowie komitetów wyborczych, w tym pełnomocnicy wyborczy.

Korzyścią społeczną, którą w założeniu przyniesie przyjęcie projektowanej ustawy, jest stabilizacja sytuacji prawnej i społecznej. Jest to związane z dążeniem do usunięcia albo co najmniej ograniczenia wątpliwości co do skuteczności rozstrzygnięć Sądu Najwyższego w sprawach o fundamentalnym znaczeniu dla funkcjonowania państwa demokratycznego.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt nie wywołuje skutków gospodarczych.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

W ustawie budżetowej na rok 2024 z dnia 18 stycznia 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 122) założono wydatki Sądu Najwyższego w wysokości 269 742 mln zł. 205 847 mln zł z przeznaczono na wydatki bieżące, w tym 137 543 mln zł na wynagrodzenia (https://www.sn.pl/osadzienajwyzszym/SitePages/Budzet_i_kontrola.aspx).

Zmiany, związane z przyjęciem projektowanej ustawy, dotyczą w głównej mierze zmian organizacyjnych w Sądzie Najwyższym. Z uwagi na incydentalny – w skali działalności Sądu Najwyższego – charakter spraw, do których odnosi się projektowana regulacja, oraz temporalny charakter projektowanych rozwiązań w art. 1 i 2, projektowana ustawa nie spowoduje konieczności zwiększenia stanowisk sędziowskich w Sądzie Najwyższym. W związku z charakterem pracy sędziów (czas pracy mierzony wymiarem ich zadań) nie przewiduje się zwiększenia wydatków budżetowych wskutek przyjęcia proponowanej regulacji.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

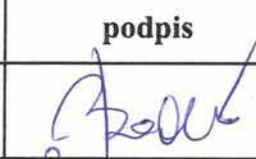
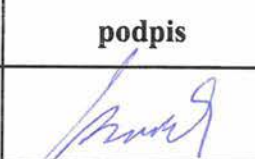
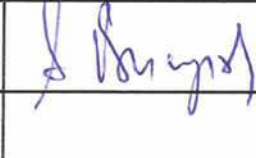
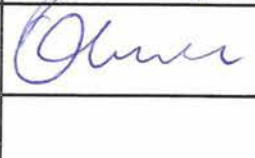
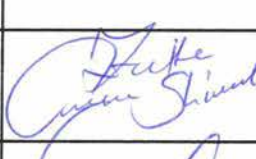
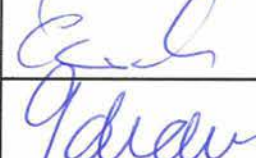
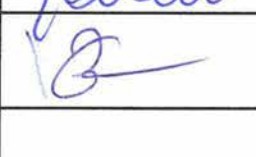
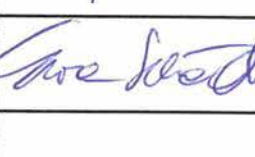
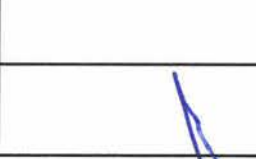
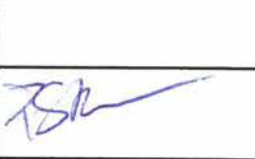
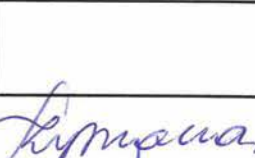
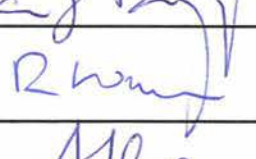
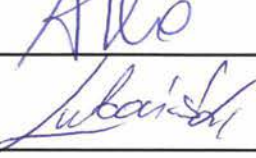
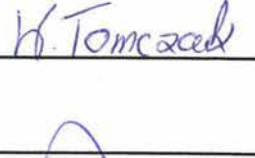
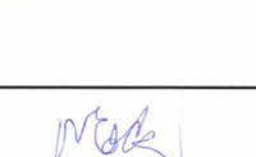

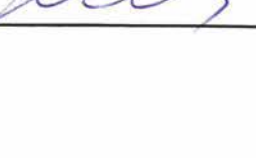

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

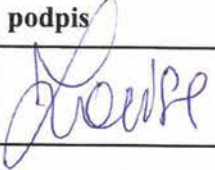

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

Lista posłanek i posłów X kadencji Sejmu RP popierających projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

lp.	imię i nazwisko	nr legitymacji	podpis	lp.	imię i nazwisko	nr legitymacji	podpis
1.	Bodnar Izabela	23		17.	Okuła Barbara	271	
2.	Buczyńska Agnieszka	36		18.	Oliwiecka Barbara	272	
3.	Burkiewicz Elżbieta	39		19.	Osmalak Łukasz	276	
4.	Cwalina-Śliwowska Żaneta	53		20.	Petru Ryszard	286	
5.	Ćwik Sławomir	63		21.	Pietrykowski Norbert	292	
6.	Górnikiewicz Piotr	112		22.	Romowicz Bartosz	312	
7.	Gramatyka Michał	117		23.	Schädler Ewa	327	
8.	Hennig-Kłoska Paulina	128		24.	Skonieczka Marcin	341	
9.	Hołownia Bożenna	470		25.	Strach Piotr	358	
10.	Hołownia Szymon	133		26.	Suchoń Mirosław	359	
11.	Kasprzyk Rafał	158		27.	Szymanowska Ewa	376	
12.	Komarewicz Rafał	171		28.	Śliz Paweł	382	
13.	Leo Aleksandra	211		29.	Tomczak Wioleta	391	
14.	Luboński Adam	219		30.	Wnuk Kamil	430	
15.	Mucha Joanna	252		31.	Zalewski Paweł	441	
16.	Nowak Maja	264		32.	Zimoch Tomasz	455	

Lista posłanek i posłów X kadencji Sejmu RP popierających projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.

lp.	Imię i nazwisko	nr legitymacji	podpis
	MARCELINA ZAWIŚCZY	445	
	MACIEJ KONIECZNY	182	
	ADRIAN ZANDBERG	442	